

tussen Duin & Dijk

Natuur in Noord-Holland. Jaargang 19

1

2020

● Foto: Theo Baas.

Wilde kamperfoelie

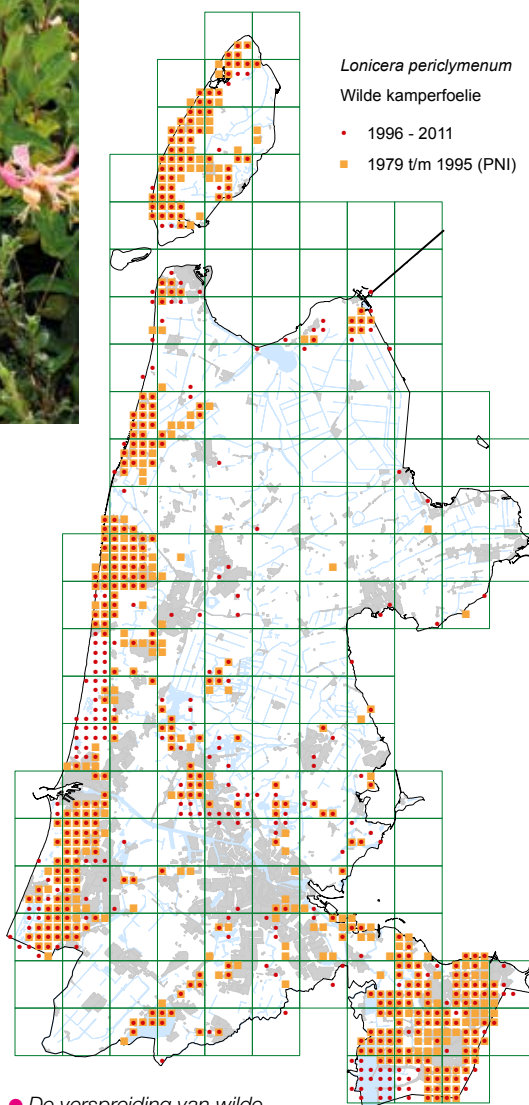
Lonicera periclymenum

Kenmerken

Wilde kamperfoelie is een echte liaan die zich tot drie meter omhoog kan werken. In lage vegetaties gedraagt de plant zich kruipend en kan op deze manier hele vegetaties bedekken (zie foto). Kamperfoelie is één van onze vroegst uitlopende planten waarvan de knoppen al ruim voor het eind van de winter uitlopen. De tegenoverstaande bladeren zijn aanvankelijk behaard maar met het ouder worden verdwijnt de beharing. De plant bloeit in de zomer met vier tot vijf centimeter lange, in gesteelde hoofdjes staande bloemen. De bloemen zijn klierachtig behaard en bij het opengaan roomwit van kleur. Wanneer de planten in de volle zon staan, kunnen de bloemen aan de buitenkant donkerrood kleuren. In de schaduw verkleuren ze geelwit. De bloemen hebben twee lippen en een nauwe, minstens twee centimeter lange, iets gekromde buis. De bovenlip en de onderlip krommen zich tijdens de bloei achterover. De lange helmknoppen zijn in het midden scharnierend bevestigd aan de helmraden (als een wipje) en steken meer dan één centimeter buiten de bloem. De stijl steekt nog verder uit. De bloemen openen zich in de avond en verspreiden een heerlijke geur. Bestuiving vindt vooral plaats door insecten met een lange tong zoals nachtvlinders (vooral pijlstaarten) en hommels. De vrucht is een zwak giftige, in trosjes staande, glanzende rode bes.

Ecologie

Wilde kamperfoelie is een plant van droge tot vrij natte, matig voedselarme tot matig voedselrijke, zwak tot matig zure, meestal kalkarme, humeuze grond. Ze is te vinden in loofbossen, struweelranden, moerasbossen, moerasen (veenmosrietlanden) en schrale slootkanten op zon-

● De verspreiding van wilde kamperfoelie in Noord-Holland.

nige tot beschaduwde plaatsen. De soort is een waardplant voor de glasvleugelpijlstaart (*Hemaris fuciformis*) en de kleine ijsvogelvlinder (*Limenitis camilla*).

Verspreiding en trend

Wilde kamperfoelie heeft een Atlantische verspreiding die noordwaarts tot West-Noorwegen reikt en zuidwaarts tot Marokko. In een groot deel van ons land is de plant algemeen, alleen in de kleistreken komt de plant sporadisch voor. In Noord-Holland vinden we de soort vooral in de Gooi- en Vechtstreek, de Westeinderplassen, de veenweidegebieden van Zaanstreek en Waterland, de duinen, Wieringen en het Robbenoordbos in de Wieringermeer.

Theo Baas
baas0828@planet.nl